

4. Kegyelemből dicsőségbe / Szállj, hited majd szárnyat ad,
 S az örök menny fénykörébe / Bévezet majd szent Urad.
 Véget ér itt küldetésed, / Elszáll vándoréleted,
 Üdvösséggé lesz reményed, / Égi látássá hited.

szöveg: D. ben Judah után Th. Olivers, 1770 | fordítás: Victor J., 1901
 dallam: *Leoni*, jigdaldallam alapján M. Lyon, 1770

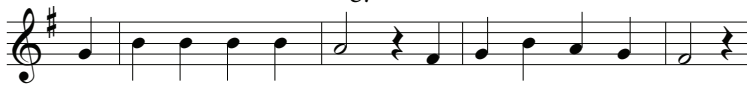
797

1. Ó, Áb - ra - hám U - ra, Hadd áld - juk szent ne - ved,

Mert min - den - ha - tó vagy és ö - rök sze - re - tet.

Nagy Is - ten a ne - ved, Ezt vall - ja föld és ég,

Csak té - ged il - let tisz - te - let és di - cső - ség.

2. Ó, Ábrahám Ura, Ím, hallom szent szavad;
 Csak azt az üdvöt keresem, mit kezded ad.
 A múltó földi jót És vágyát elhagyom,
 S őt választom, ki őrizöm és pásztorom.
3. Ó, Ábrahám Ura, Szent kegyelmed nekem
 Az én örömöm, utamon ez vezessen.
 Te barátod lettem, Én Istenem te vagy:
 Tarts meg a Jézus véérért, és üdvöt adj!
4. Megesküvél, Uram, És igédben bízom,
 Hogy égbe viszed gyermeked sasszárnyakon.
 Meglátom Jézusom, És áldom hatalmát,
 Szent kegyelmének éneklek halleluját.